

„ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е първият и единственият провинциален ежедневник

ОСНОВАНЪ 1912 ГОДИНА

Редакция и администрация ул. „Мария Луиза“ № 41

Телефони: 23-23, 23-16, 25-90

Дневна служба: 23-23

Главен редактор: ВЕЛКО Д. ЮРКОВ

НОВИНИ

— „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“ е най-много четения вестник в северна България.

ТАРИФА по която „Варненски новини“ печатат рекламите: за 11 и 13 страници по 250 лв. 44 см., 1 и IV — по 3 лв. кв. см., годишни и вклучени по 60 лв. публикацията, официална и обявление по 250 лв. кв. см., пресъскани по 1 лв. кв. см. в хрониката по 5 лева на гармоничен ред.

АБОНАМЕНТЪТ: за година — 300 лева, 6 месеца — 160 лева. Годишният абонамент чукува в 600 лева.

Германия и Италия едновременно признаха ген. Франко и правителството му в Бургосъ

Рим 18. Голъма сензация произведе днес признанието, едновременно съ Германия, и от страна на италианското правителство на ген. Франко и неговото правителство в Бургосъ.

По вярта на Германия, и Италия още днес телеграфически отзова своя дипломатически представител пред мадридското правителство в Аликанте. Във връзка с признаването на ген. Франко и на правителството му от страна на Италия, днес тук бѣ издадено едно официално комюнике сѣщия дух, както комюникетом, издадено в Берлин.

Тайната германско-японска спогодба между Германия и Япония, сключена под критиката на търговската спогодба. Становището на Англия.

Пондън 18. Таймс обнародва стетия вярна с тайната спогодба, сключена между Германия и Япония, под критиката на търговската спогодба. Между другото, в статията се казва:

— Тая спогодба е нѣщо повече, отколкото един формален съюз и неговата цел е да групира в един блок всички антикомунистически държави срещу Русия.

Спогодбата не е насочена срещу Китай. Напротив ще бждат направени усилия да бжде привлечен и Китай в съюза срещу Съветска Русия.

Япония направила първоначално усилия да привлече и Англия, обаче тая послѣдната отказала да се присъедини към каквато и да е групировка, която раздѣля свѣта на два лагера — фашистки и комунистически.

Италия ще се присъедини в едно близко бъдеще към тайната спогодба.

Москва 18. Въпреки кате горичният опровержение от Берлин, Агенция ТАСС днес съобщава, че тайната германско-японска спогодба била вече поразрушена.

Спогодбата не се отнася само до задружна борба, против комунизма, но предвижда и взаимна военна подкрепа, въ случай че която и да е от подписаващите държави се намѣри въ война съ третата държава.

Берлин 18. Тук се говори упорито, че освен търговски договор, сключенъ напоследък между Германия и Япония, сключена е сѣщо така и една тайна спогодба с извънредно голѣмо политическо значение и която въ едно близко бъдеще ще бжде направена публично достояние.

Отъ по-миналата нощъ милионниятъ градъ Мадридъ се намира цѣлнѣтъ въ пламъци

Горятъ вече не отдѣлни сгради, а цѣли квартали. — Съпротивителната сила на правителствените войски започва вече да отслабва, а тая на бунтовниците се засилва. — По-големиятъ на правителствените войски се измощава. — На деждитъ из защитниците оставатъ единствено въ подкреплението отъ Барселона.

Париж 18. Споредъ съобщенията, които идватъ отъ Мадридъ и Испания, положително на правителствените войски се влошава. Правителствените войски и днесъ сѣ били принудени, под натиска на националиститѣ, да напуснатъ нѣкои свои позиции.

Освенъ това, националиститѣ успѣли да прехвърлятъ значителни свои отряди по лѣвия брѣгъ на рѣката Манзанаресъ, отиждето ще настѣпятъ нѣмъ центъра на града. Поради това, правителствените войски се видѣли принудени да издигнатъ бариади изъ улицитѣ, на града, иждето се сражаватъ най-оместочено и отстъпватъ ирочно по ирочина.

По всичко изглежда, че съпротивителната сила на правителствените войски намалява, докато бунтовниците все по вече увеличаватъ нападенията си.

Ген. Франко е решилъ да хвърли въ борбата си всички свои сили, но да завладѣе столицата на всѣка цена.

Всички ж. и. линии сѣ разрушени. Единствениятъ пътъ за Валенсия — шосето и ж. и. линия — се намира подъ непосредственъ отъ на бунтовническата артилерия.

Споредъ твърденията на националиститѣ, тѣ сѣбѣтъ до 4-5 дни да обжатъ вѣли господарѣ на Мадридъ.

Париж 18. Комитетътъ на отбраната възлага голѣми надежди на подкрепленията, идящи отъ Барселона, които иматъ за задача да нападнатъ противника отъ юго-западъ.

Къмъ полунощъ Мадридъ бѣ подпаленъ на 6 мѣста. Населението изпадна въ паника и започна масово да бѣга. Горятъ сѣ стотици и хиляди сгради. Горятъ всички сгради на площада Карменъ. Гори сѣщо така и всичко около площада Пуэтра делъ Солъ.

Артилерията на ген. Франко нищо не щаде. Изгледътъ тѣх сутринъ на Мадридъ бѣ ужасенъ.

Голѣмътъ вестникъ „Либертадъ“ и „Експрессо“ не можаха да издѣлѣтъ, поради разрушенията на сградитѣ, въ които се помещаватъ.

Дипломатическото тѣло въ Мадридъ прави постѣпки предъ ген. Франко да пощади града.

Париж 18. Съобщаватъ отъ Мадридъ:

— Отъ непрестанната артилерийска и аеропланна бомбардировка най-много е пострадалъ университетскиятъ кварталъ. Голѣми поражения има и въ двореца Херцогъ Алба. Унищожени сѣ тамъ много ценни старинни гоблени и картини отъ Веласкезъ и други известни испански художници.

Членовѣтъ на дипломатическото тѣло въ Мадридъ — тѣзи отъ тѣх, които още не се намиратъ въ столицата — решиха да направятъ задружна постѣпка предъ ген. Франко за спрание бомбардировката на града.

Нова а управа на запаснитѣ офицери

Снощи зап. ген. Сирмановъ билъ избранъ за председател, но за четвърти пътъ подадъ оставка. Кой влизатъ въ новото централно управление на съюза. Издаденото снощи комюнике

София 19. Снощи централното управление на Съюза на запаснитѣ офицери се събра въ пълния си съставъ на заседание, за да се конституира. Следъ заседанието, издадено бѣ следното комюнике:

— Досегашниятъ председател на централното управление зап. ген. Сирмановъ откри заседанието и помоли да бжде гласувано за изборъ на новъ председател.

Следъ провѣрката на бюлетинитѣ се установи, че единодушно е избранъ за председател досегашниятъ такъвъ зап. ген. Сирмановъ.

Следъ тая констатация, зап. ген. Сирмановъ благодаря за оказаното доверие и припомни, че още презъ м. септември бѣ подадъ оставката си, която централното управление тогава не прие, че на 3 октомври повторно подадъ оставката си, че и тая нѣтъ не бѣ приета, че въ конкурса на съюза въ Стара Загора подадъ оставката на централното управление и че конгресътъ не само не прие оставката, но сѣ абсолютно болшинство гласува доверие на сѣщото.

Въпреки всичко това, зап. ген. Сирмановъ заяви, че държи на

декларацията си, направена предъ конгреса въ Стара Загора, че за последенъ пътъ се явява като председател на съюза и помоли централното управление той пътъ да приеме оставката му.

Следъ тая настоятелна декларация на зап. ген. Сирмановъ, централното управление пристѣпи къмъ тайно гласуване и се конституира както следва:

— Председател на съюза зап. полковникъ Славейко Василевъ, подпредседатели зап. ген. Или Коблешковъ, зап. ген. Владимиръ Даскаловъ и зап. полковникъ Ал. Ганчевъ, секретаръ зап. полковникъ Георги Аджаровъ, касиеръ-администраторъ зап. полковникъ Пейчо Пейчевъ и членове: зап. ген. Сирмановъ, полковникъ Хр. Нерезовъ, полковникъ Дим. Добревъ, полковникъ Василъ Диневъ, подполковникъ Петъръ Стояновъ, отъ Варна, подполковникъ Павелъ Христовъ и пр.

Въ края на заседанието досегашниятъ секретаръ Павелъ Христовъ сложи оставката си отъ централното управление, понеже се отдава изцѣло на ръководството на Съюза на бойцитѣ.

Самоубийството на Салангро изправя Франция

предъ вътрешни стресения. Какъ е подготвилъ Салангро самоубийството си. Прощальното му писмо до Леонъ Блумъ. Погребението ще стане на държавни разходи. Възбуждението върдѣ политическитѣ кръжове.

Париж 18. Цѣла Франция е потресена отъ самоубийството на м-ра на вътрешнитѣ работи Салангро.

Днесъ бѣ установено съ положителностъ, че Салангро подготвилъ най-грижливо самоубийството си. До 8 часа вечерта той работилъ въ кабинета си следъ което съ автомобилъ се отправилъ за дома си. Сбогувалъ се най-любезно съ шофьора. Въ къщи не намѣрилъ никого. Камериерката му приготвила вечеря и следъ това си излѣзла.

Салангро не се докосналъ до вечерята, затворилъ жерметически всички врати и прозорци и пусналъ съпътния газъ. Сутринта билъ намѣренъ не въ леглото, а на сѣщото мѣсто, кждето преди година и половина паднала и издѣхала жена му.

Щомъ научилъ вѣстѣта за самоубийството на Салангро, м-ръ председателътъ Леонъ Блумъ веднага се отправилъ за Лилъ, кждето посетилъ къщата на самоубиеца. Леонъ Блумъ останалъ нѣколко минути проследенъ предъ трупа на своя другаръ. Следъ това отворилъ писмото, надписано до него отъ Салангро преди дважли край на живота си. Писмото има следното съдържание:

— Жена ми не можа да понесе тревогитѣ и умрѣ заради тѣхъ. Сжщитѣ клевети засегнаха и мене. Азъ нѣмамъ сили да се боря повече, макаръ неприятелитѣ ми да не успѣха да хвърлятъ петно върху моята чест. Азъ не съмъ билъ никога нито предетелъ, нито

Русия въ Европа и Германия на Изтокъ

Главната задача на итали германската политика. Русия и нейната дипломация въ европейскитѣ столица. Въвеждането на „червената мечка“ въ залитѣ на ОН. Едуардъ Ерио унищожаватъ свѣтскитѣ хайбачета, намазани съ черъ хайверъ и пие руска водка. Промѣна въ настроението. Отъ Мадридъ, презъ Франция къмъ Москва. Драмата продължава.

Една отъ главнитѣ задачи на итали германската външна политика е да се пресече пътъ на свѣтската дипломация къмъ столицитѣ на Европа. Въ изпълнение на тая задача, Римъ и Берлинъ положиха не малко усилия, не малко разглаголѣхъ се бодиха, но Русия си остана и до сега единъ отъ главнитѣ фактори въ дипломатическия животъ на съвременна Европа. Рашила единъ пътъ да съруди сѣ държавитѣ отъ „капиталистическия свѣтъ“, тя прескочи границитѣ на своето отечество, прекрачи прага на ОН и издигна чука съ сърпа надъ легатитѣ си въ почти всички европейски столица.

И въ последнитѣ години нѣма конференция, нѣма важна дипломатическа срѣща, на която да не е представена свѣтската дипломатическа мисълъ, Съветска Русия стана една отъ най-горещитѣ защитници на мира и на сегашното териториално разпределение. Единъ видѣхъ въ тая пълна капитула-дезертьоръ отъ армията. Моего отечество за мене винаги е значело всичко. Моитѣ спомени оставямъ на нашитѣ социалисти, а признателността си на възъ.

Следъ като прочете писмото, Леонъ Блумъ отово се просълзи и отиде въ общината, кждето уреди всички погребението по погребението на Салангро.

Погребението ще бжде извършено въ недѣля, въ 2 часа следъ обѣдъ, въ градъ Лилъ, на държавни разходи.

Презъ дѣня се получиха състоици телеграми отъ цѣлата страна.

Въ френскитѣ политически кръжове вѣстѣта за самоубийството на Салангро се посрѣща съ голѣмо възбуждане. Говори се вече и за неговия замѣстникъ. Споменатъ се името на Шатанъ, обаче малко е зѣрзотъ радикалитѣ да дадатъ съгласието си за неговото влизане въ кабинета. По голѣми шансове има за сега държавниятъ подсекретаръ при м-ръ председателството Дормозъ.

(Следва на IV страницѣ)

Морскитѣ строежи

на Франция. Франция не изпитва нужда да ускори морскитѣ си въоръжения. Какви бойни единици се намиратъ въ строежъ по настоящемъ. Какви строежи се предвиждатъ за идната година

Париж 18. М-рътъ на морската депаркъ предъ редактора на „Ентрансжанъ“ искаха следнитѣ изявления по засилването на френската морска бойна флота:

— Нищо не ни задѣлжава да ускоримъ нашитѣ морски строежи. По настоящемъ имаме въ строежъ четири броненосци — 2 съ тонажъ по 26,000 тона, типъ Дюкеркъ, който въ тоя моментъ сѣ подложени вече на изпитвания, и 2 по 35,000 тона, отъ които единиятъ — „Ришельо“ се строи въ Брестъ, а другиятъ — „Жанъ Бѣрътъ“ ще бжде даденъ за строежъ въ Сенъ Нзержъ.

Тия четири бойни единици ще съставляватъ една значителна морска сила, къмъ която презъ иднитѣ нѣколко години ще се прибавятъ и нови единици, а именно ще бждатъ обновенни и модернизирани старитѣ бойни кораби „Провансъ“, „Лоренъ“ и „Бретанъ“.

За 1937 година е предвидено да построимъ единъ 8,000 тоненъ кръстосвачъ и нѣколко торпедора, на мѣстото на старитѣ, които ще бждатъ извадени отъ строя.

Морската програма предвижда сѣщо така построяването на нѣколко подводници и на единъ петроленъ паракордъ-танкъ.

Ще искаме удобренето на парламента за построяването на 26 различни по-малки бойни единици и спомогателни кораби. Отъ друга страна ще снабдимъ нашата бойна флота съ нови морски хидроплати съ голѣми тонажи и по тоя начинъ ще засилимъ значително мощта на нашитѣ морски въздушни сили

Четете в. Варненски „Новини“

Голѣмъ изборъ на

Обуща

отъ европейски материалъ, сѣщо шушони и ботушки, европейски и български въ Обущарницѣ

„КАРМЕНЪ“

ул. „Царъ Борисъ“

Цени най-конкурентни.

— Варненски Народенъ Театъръ —

Днесъ четвъртъкъ 19 т. м. 8:30 часа

Депутатътъ Тома Тонкинъ

Цена отъ 6 до 25 лева

Събота 21 т. м. — премиера — „Товарищъ“

Какъ бѣ намѣрено тѣлото на Распутина

(Изъ споменитѣ на Ал. Фр. Кашко, бившъ началникъ на Московската тайна полиция)

Въ едно „декемврийско утро“ на 1916 год. Петроградъ осмисна съ потресающата вѣстъ — безследното изчезване на Григорий Распутинъ. Известие то беше невъзможно, тъй като всички знаеха съ каква голяма охрана разполагаше този тюменски конекрадецъ. Между това, известие то се потвърди и изчезването на Распутинъ бѣ фактъ.

Не ще описвамъ ликуването, което обхвана Петроградъ. Не само хората, които имаха много или малка доверба до политиката, но всички и най-обикновените граждани тържествуваха. Азъ, като частно лице, споделяхъ общото настроение, а като служебно не смятахъ разследването моя длъжностъ. Завещахъ углавното отделение, а изчезването на Распутина, не съмнено, имаше политически характеръ.

Освенъ това, охраната на Распутинъ бѣ повѣрена на отделни лица отъ „охраната“, во главе съ известния жандармийски полковникъ, впоследствие генералъ майоръ отъ артилерията Комисаревъ. Бившъ градоначалникъ и на край болевшиши провокаторъ на Балканите.

Между това, последва бързо разпореджение отъ министъра на вътрешните работи Протопоповъ, съ което ни се възложи разкриване изчезването на Распутина. Подчинявайки се, извикахъ началника на отдела въ тайната полиция — Кирпичниковъ, комуто предложихъ веднага да почне разследването.

Личността на Распутинъ бѣше доста отвратителна, че даже строго дисциплинираните чинове на тайната полиция възроптаха. Това бѣ първия случай на небезпрекословно подчинение наблюдавано отъ менъ презъ двадесетъ и петъ години на моята служба. Кирпичниковъ ми телефонира, че между петдесетъ човѣка, избрани за тази работа, се чуватъ протести. Тѣ казваха: „много ни трѣба да търсимъ всѣка гедъ. Изчезналъ, слава Богу“ и пр. Трѣбваше лично да усмирятъ агитити и ликвидирамъ тѣзи своеробрен бунтъ. Обръщайки се къмъ тѣхъ, имъ казахъ, че искаме немедленно да пристъпятъ къмъ работа, тъй както имъ повелява дѣла и пр. „Тогава дочука: „но щомъ неговата охрана го е изпуснала, нека сами тѣ да разследватъ“. Накрай „бунта“ се ликвидира и избраници лица пристѣпиха къмъ работа.

Излагамъ всичко, катон епо-свидетелъ и че тогава, когато прокурора на окръжия Нанделщертъ ми е довърлявалъ.

Стражарьтъ, дежурещъ близо до двореца на г-н. Юсупова чува презъ нощта изстрѣли, произведени, както му се струвало отъ двореца. Скоро следъ

това тѣ бѣли повиканъ въ двореца, гдето го среща нѣкакъвъ си господинъ, доста развълнуванъ, назовава себѣ си депутатъ Пуришкевичъ и заявява: „Обичашъ ли Русия?“ — „Да, обичамъ я!“ — „Желаетъ ли добротѣ и щастие?“ — „Да, желая!“ — „Тогава знай, че сега е убитъ Григорий Распутинъ!“

Стражарьтъ всичко това донася на приставъ, този — по-нататкъ, докато се почва до знание въ пристѣпването на прокурора Нанделщертъ. При огледа на двореца сѣ били намѣрени следи отъ кръвъ по стѣпалата на страничната врата и отъ тамъ стѣснана кръвъ по стѣга до външната желѣзна решетъчна врата. Пристѣпването на тази кръвъ приспуга объясни съ това, че младия князь застрѣлялъ едно куче, трупътъ на което бѣли предъ вратата.

Въ този день прокурора на съдебната палата С. В. Завидъ и Нанделщертъ бѣли повикани при министъра на правосъдието А. А. Макаровъ, за да му представятъ сведенията отъ разследването. При пристѣпването си тамъ, забелязватъ на окаялката „сивъ шинелъ“ съ пайони на пажеския корпусъ и веднага допуснали, че трѣба да е на князь Юсуповъ, името на когото се свързвало съ изчезването на Распутинъ. Негръбшили — наистина, Юсуповъ се намиралъ въ приемната, гдето влѣзли двамата прокурори. Той бѣли доста развълнуванъ и мрачно настроенъ. Скоро князьтъ бѣли поканенъ въ кабинета на м-ра. Това обстоятелство удивило представителитъ на прокурорския арке: наистина, Юсуповъ о дошълъ преди тѣхъ, но тѣ идатъ служебно и второ — неговата възраст (едва 24-25 год.) трѣбваше да подсже на Макарова да приеме прокурора на Съдебната палата и Окръжния Съдъ — преди него.

Срещата на Юсуповъ съ министъра на правосъдието не е продължила много. Той излиза отъ кабинета съвършено спокоенъ, безъ външния признакъ отъ по-раншното си угнетено състояние и обръщайки се къмъ тѣхъ, казва: „Позволете да ви представя — азъ съмъ князь Юсуповъ, бѣхъ при м-ра Макаровъ, очевидно, по тази същата работъ, по която и вие идате. Ние говорихме — и той ще ви даде съответните указания.“ Юсуповъ излиза, а прокуроритъ влизатъ при министъра.

Нанделщертъ не по-ни точно думитъ на министъра, но смисъла на разговора бѣли такъвъ, че до тогава, до когато полицията не намери трупа, следственитъ власти да не се вмѣсватъ въ това дѣло. Едновременно съ това, Макаровъ по телефона запитва директора на полицията Василевъ, дали е намеренъ трупа на Распутинъ и получилъ отрицателенъ отговоръ заедно съ прокуроритъ

Еднодневка

Легенди и действителностъ

Искашъ ли миръ, готви се за война! — така гласи една стара поговорка. Но това не значи, че чрезъ усилено въоръжаване мирътъ ще бѣде запазенъ. Горната мисль е чиста софистика. Уверенъ съмъ, че никой не е наклоненъ да върже въ трайността на прогласения отъ нѣкой лице „въоръженъ миръ“. Ако народитъ днесъ прѣнасятъ и последнитъ си сръдства да поддържатъ многочислени и моторизирани армии, ако голѣмитъ държави прѣустройватъ своитъ флоти и постоянно увеличаватъ числото на аеропланитъ си, това става не съ целъ да се пазятъ мира. Такъвъ скъпъ миръ никой не би желалъ да поддържа, а защото войната се показва вече заду културитъ на мирнитъ дипломатически прѣговори и се канятъ да постави на сътовната сцена последното действие на кървавата човѣшка трагедия. Казвамъ послѣдното действие, защото не вървамъ при бъдещата страхотна война, въздушна, земна и морска, да остане здравъ човѣкъ, който да побере уцѣлѣнитъ „праведници“ и да ги изведе изъ разрушената и пожаритъ на голѣмото безумие — войната. Въ наши дни нѣма място за легенди. Липсватъ и Ноевици, а и да ги има, коцезитъ имъ ще бѣжатъ потопени отъ нѣкое дългобуйно морско оръжие. Старото време и старитъ хора отдавна сѣ умърбили, а до тѣхъ сѣ погребани и красивитъ легенди.

Новото време създаде нови хора и нови цивилизации. А новитъ хора не се биятъ вече съ пращи и не газятъ боси и съ подпиратни крачила презъ порѣти на живота. Днесъ тѣ крѣпостатъ морета, а океани съ торпедоборци, рѣкитъ съ ви-соки изъ стратосферата съ бойни аероплани и ходятъ по земята съ газови маски. Не, и дума не може да става за никакво сравнение на днешната епоха съ библейскитъ времена. Едно време сѣ бѣли Давидъ и Голиаоти, а народитъ отъ страни сѣ наблюдавали двубоя. Днесъ се биятъ народитъ, а Давидъ и Голиаоти отстрани започватъ издаватъ. Въ библията нищо не се споменава за дипломация, за конференции, пактове, малки и голѣми съглашения, Библейскитъ народи не сѣ амали нито професионални политикитъ, нито езо общество на народитъ, нито лѣкъ сѣ прилагали економически и въоръжени санкции спрямо нѣкое племе — нападателъ. (Беднитъ, какъ ли живѣли!)

Днешнитъ цивилизовани общества въ това отношение сѣ отпили съ хиляди километри напредъ. Така, въ момента съществуватъ разни комитети за нежамна въ чужди работи, разни международни комитети, които следятъ щомъ свършената война да бѣде съвършено отъ по-малко жестокоститъ и пр. Но явява се въпроса, дали ние сме по щастливи отъ хората, живѣли въ оная отдалечена и покрита съ бурята на легендаритъ епоха? Съмнявамъ се. Едно, обаче, е вѣрно: старото време има своитъ хубави легенди. Поколенията си помнятъ и прѣпопартатъ. Въ днешното време, казахме, нѣма място за легенди — какво ще оставимъ на тия, които идатъ следъ насъ? — Една мрачна история, излъчена съ жестокоститъ, причиняващи отъ едни цивилизовани, но некултурни кародитъ.

Тоню Бербата.

окончателно решаватъ да държатъ такова именно поведение. Министъра заявява, че върва на кн. Юсупова, отричащо участието си въ убийството.

Следъ два дни полицията намери галоша на Распутина на единъ отъ мостовѣтъ на малка Нева, а следъ това и самото тѣло на 20 30 крачки отъ моста, заръчано подъ лѣда. Прокурорския пакетъ бѣ

НАУЧНО ЗАБОДНО ЧЕТИВО

Наказание за бѣбровитѣ

Женитъ се ползватъ съ една много лоша слава, а именно, че обичатъ да бѣбрятъ за било и нѣбило. Това съвсемъ не значи, че нѣма бѣбровици и между мъжетъ. Не рѣдко нѣмои мъже сѣ дори много по-голѣми бѣбровици, отколкото женитъ, но общо взето, протеститъ на мъжетъ срещу бѣбровитѣ на женитъ сѣ дѣлѣтъ по-многобройни.

Било е време въ миналото, когато мъжетъ не се задоволявали само да упрекуватъ женитъ заради бѣбровитѣ имъ, а имъ налагали и наказания. Така напримеръ, въ Мюлчаусъ Франция и днесъ може да се види върху фасадата на общинското управление окачена едно голѣма каменна глава, представляваща глава на баба съ изплъзвѣтъ езикъ.

Подъ каменната глава и днесъ още може да се прочете следния надписъ:

— „Азъ съмъ камѣка на бѣбровитѣ, толкова добре познатъ на всѣки отровенъ езикъ. Всѣка бѣбровица, злобна или свадлива жена трѣба да ме носи за наказание цѣль единъ день.“

И наистина, въ миналото, женитъ, обвинени, че сѣ клекривали, бивали наказвани съ това:

— Каменната глава бивала окачвана на врата имъ и така бивали разведени цѣль единъ день изъ улицитъ на града, изложени на присмѣхъ и за-дѣвки.

По случай III редовенъ конгресъ на инвалидитъ-пенсioniри при фондъ „Обществени осигуровки“ който ще се състои въ София на 29 и 30 ноември т. г. Главната дирекция на желѣзницитъ е разрешила да сепжъва по Б. Д. Ж сѣ 70 на сто намаление за членовѣтъ не сѣция съюзъ. Билетитъ ще се издаватъ по намалена тарифа срещу бележка обр. 14 и членска карта и ще важатъ на отиване отъ 25 XI до 29 с. м. а за връщане отъ 29 XI до 3 XII. Пенсионеритъ да се отнесатъ за своитъ лични карти до мѣстнитъ дружества или до канцеларията на съюза — София, ул. Царца Иоана № 3.

Безъ реклама
сапуни Пѣтелъ
пече най-добре!

уведоменъ за това. Нанделщертъ, заедно съ следователя по обвинитъ дѣла Середа, трѣватъ на указаното мѣсто гдето азъ бѣхъ вече пристигналъ.

(следва)

Яйца отъ качулата кокошка

Г-жа Фръцфръцкова е вѣчно недоволна отъ слугинята си, все мърмори, все недостатѣци намира — месото било само ципи и кокали, зеленчукитъ увѣхналъ, сиренето сѣкашъ отъ рѣката извадено, а пѣкъ яйцата като че ли срака ги снасала.

— Мари будала такава, нали ти казахъ да вземешъ да ги поизберешъ яйцата, като ги купувашъ? Защо си ми ги домыслила тия сарачи яйца?

— Г-же, не се сърди, бе. Не дава да ги избирамъ, и туй то! Дума ми: — ти на мене да показашъ ли да си избирамъ паритъ, колкото си искамъ, толкова да си взема?

— Прости си и прости ще си останешъ. Да видѣшъ азъ какъ яйца ще купя!

На следния день г-жа Фръцфръцкова стана рано сутринъта, облѣче се, напудри се, начервила се хубавичко, дрѣпна си веждитъ и повлече следъ себе си Цонка изъ пазара, да ѝ покаже какъ се пазари.

Пазарлькътъ за цената стана бързо.

— Само чу, слушай, бай Драгане, трѣбватъ ми 20 яйца, но за специална торта, само яйца отъ качулата кокошка.

— Че азъ, госпоже, отъ кжде да ви знае кой яйца сѣ отъ качулата кокошка?

— Остави тази работа на мене. Азъ ги познавамъ;

— Е, щомъ ги познавате, из

барете си вий. И бакалинтъ изгледа Фръцфръцкова изподъ око, но заинтригуванъ отъ думитъ ѝ, любопитенъ да види какъ ще свърши тая работа.

Г-жа Фръцфръцкова се веде надъ коше и започна рзо да избира. Когато позването свърши, тя се започна тържествуващо видѣтъ вратата.

— Извинявайте, госпоже, запитва бакалинтъ, прѣзидентъ отъ недоумение, какъ познавате кои яйца сѣ отъ качулата кокошка, кажете и на мене и азъ да ги познавамъ.

— Много проста работа, най-едритъ яйца сѣ отъ качулата кокошка. Сбогомъ! — Сбогомъ, госпоже, другъ пътъ нѣма да идате вече яйцата отъ качулата кокошка.

— Е, ти пѣкъ като нѣма, инакъ, другитъ бакалинтъ имать! Сбогомъ.

Търся да купя

нафтовъ моторъ, отъ 3 до конски сили, употребяванъ, пезенъ. Справка — Цѣти Койчевъ, коларь, с. Мънестиръ, провадийско. 1-1678

Четете „Варненски Новини“

„Джекъ Лондонъ“

33 голѣми тома за 450 лв., платими месечно по 50 лева

Най-търсени днесъ писателъ въ свѣта, и всрѣдъ мнѣвата литература най-голямъ учителъ на воля, на борба и леностъ въ живота, той, сѣ гениалното си крайно оригинално и разнообразно творчество, внесе въ океана на общовѣшката култура водитъ на една нова, пълноводна рѣка огромна и свежа, съ неизмѣрима дълбочина и широта, лече и очерова милиони читатели. Преводитъ сѣ пълни, направени отъ наши първи литератори. Изданието е изикано и излиза на хубава хартия, съ хубавъ печатъ.

Заплатилитъ 450 лв. вмѣсто 908 лв. по намаленитъ и ни на отдалѣнитъ книги, и вмѣсто 1,700 лв. по обикновени цени, получаватъ цѣлитъ съчинения. Сумата 450 лв. се плаща наведнѣжъ, на 2 — 3 пжти или по 50 лв. месечно срещу което веднага се изпращатъ по два тома за всѣ внесени 50 лева, като следъ пълното ѝ внасяне се изпращатъ и останалитъ томовете. Могатъ да не се запишатъ до 8 тма, ако абоната ги притежава. Въ случая сумата 450 лв. се намалява съ по 13 лв. за всѣки незаписанъ томъ. Платватъ се и поотдѣлно направо отъ издателството или въскри вестникарски агенции и книжарници, но по намалени цени за отдалѣнитъ книги.

Отпечатани 16 тома. Излизатъ постепенно и най-скоро време още 17 тома.

За 1,700 лв. по обикновена цени, за 908 лв. по намалени цени, а само за 450 лева всички заедно!

Нужни ли ви сѣ повече подробности, искайте проспекти! Суми съ пощенски или гербови марки или по чековъ събѣтка 1289 до сп. „Страници за всички“, ул. „Александъръ I“ № 14 — София. 1-1541

ИМОТЪ

Разказъ отъ Георги Караславовъ

Право казваше баба Ружа: — Дойде ли до дѣла, миръ нѣма да имѣ!

— Защо да нѣма миръ? — питаше малко троснато дѣдо Костадинъ. Двѣма синове ако не мога да раздѣля — ехее! Половината на Петка, половината на Ивана... Кому какъто се падне — на късметъ...

— Имотъ е, староо, имотъ е... А съ имотъ се очи не напѣлватъ... Най-напредъ на тебе ще досвидѣе...

Така и стана. Умръ баба Ружа и синоветъ се раздѣлиха. Дѣдо Костадинъ отдѣли за себе си десетъ дѣкара — най-хубавата нива, подъ Аладжа кория. Петко и Ивъ не се противопоставиха, защото не знаеха при кого ще остане стариятъ.

— Ще вземе, ами! — отсжидаше Петко. Старъ човѣкъ е, не му сѣ малко нуждитъ!

— Че кой е противъ? — питаше очуденъ Иванъ.

— Ще дойде да живѣе при

мене, — утешаваше се Петко. „Снахата е много лиха, той все отъ нея се оплаква...“

— „Азъ съмъ малкиятъ, при мене ще бѣде“ — мислеше си Иванъ и кроеше вече какъ да изоре нивата и съ какво да я засѣе.

А когато двата куминя запущиха и стариятъ се прибра при Ивана, Петко свжси вежди: — Така е, — промърмори той сръдито. Когато едно време азъ порѣхъ келамитъ, Иванъ на бѣше роденъ още... Дѣй му сега асчѣо наготово, лѣкъ и десетъ дѣкара отгоре!

— За мене сѣ, бре синѣ! — стрелна го обиденъ дѣдо Костадинъ. Азъ гладенъ ли да мрамъ?

— Защо гладенъ, татко? Раздѣли ни нивата и ела при мене... Дето петъ гърла, тамъ и шестого...

— Не е ли грѣхота да оставя Ивана съ толкова дребни дѣца, а?

— Грѣхота било... а не е грѣхота да вземешъ отъ мене

и да дадешъ на него! — Защо отъ тебе да вземе, бра синко?.. Азъ ли съмъ господаръ на този имотъ, или ти?

И дѣдо Костадинъ псуваше и проклинаше старинитъ си.

Заредиха се месеци въ сръднѣ, закачки и караници. Егървитъ сѣскаха една срещу друга, дебнѣха се като котки и сѣ клеветѣха предъ съседитъ. Само дѣцата си играеха заедно. Нѣкакъ настрана отъ тѣзи кавги стоеше Коста, Петковитъ ергенинъ. Когато и на дѣда Костадина му докриваваше много, той отиваше при внука си.

— Е, — казваше той, — та азъ да легна и да мрамъ отъ гладъ, а?

— Нѣма да мрешъ, дѣдо! — усмихваше се Коста. Ако ще мремъ отъ гладъ, всички ще мремъ. На насъ ни тежи гредата, а ние се сръдимъ на слемката. Ехъ, чино изкаралъ петъ крини царевича повече — голѣма работъ! Лѣшото е, че нѣма цѣна.

— И азъ имъ казвамъ тако, синко, ама слушатъ ли! — оживяваше се стариятъ. Вижъ не, ти ми харесвашъ, приказкитъ ти сѣ прави. Само поли-

тиката ти нахили, пѣкъ ти тамъ здравата си се обѣркалъ.

Коста се смѣеше: — И ти ще се обѣркашъ въ нея, дѣдо. Хемъ на стари години.

— Знамъ ли, синко? — клатѣше недовѣрчиво глава дѣдо Костадинъ. Криза тежко се живѣе. Не е за день не е за два — години минеа, пѣкъ крей се не види. Ето зима като лемя се е заделъ, а нѣма нито пари, нито дърва, нищо. Нищо Булката она день вика да ѝ купя две три кила вѣлна за прѣдене — дѣцата сѣж оглѣли като патриотчетъ. Съ какво, питамъ, съ възки ако се купува, възки лесно се вѣдятъ. Вижъ, вий тази година сте по-добре.

— Приказки. Тетю пѣкъ казва, че вий сте били по-добре.

— Тейко ти не знае какво бѣбри. За нивата на Аладжа кория му е зора. Дето седне, дето стане, все за нея дрънка. Измамилъ съмъ го бѣль. Та нали азъ съмъ човѣкъ, холанъ — райка искамъ да си пийна, кафенце да си поржчамъ, пѣкъ и да почерпя кога се случи — човѣщина е.

— Както върви кризата — и кафенцето, и райкиката, и човѣщината и всичко ще забравимъ, дѣдо. За солъ ако има, пакъ ще е добре.

Следъ такива разговори дѣдо Костадинъ, отпущае глава и дълго мислѣше. Думитъ на Коста го пласеаха. Пласеаха го не защото за първи пътъ чуваше такива думи, не защото всичко, какъто кажеше той отъ година време, се сбѣждаше. А не бѣше, да речешъ, отъ голѣма наука — не! Наистина, той бѣше ходилъ и въ класа, но въ селото имаше много поучени отъ него. Ето Филчевъ, директоръ на прогимназията! Още преди три години ги успокѣваше:

— Догодина кризата ще мине. Който д живѣ, съ пари ще си играе.

Живи сѣж и до днесъ, а малко, дето имаха, го изгубиха и него.

По какво познаваше Коста? Да гледаше по звездитъ и месечината, — не! Да бѣше навилъ нѣкой старъ вѣченъ келендаръ? Не можеше да го укрѣ цѣла година — така вникателно бѣше го следилъ дѣдо Костадинъ. Право е, чете-

ше момчето, но четеше вестници и книжки, които си стоиха на открито въ одаята. И то не откри нищо тайнствено въ знанието на внука си, стариятъ заключи дълбокомислено:

— Остъръ умъ, това е.

И сега пакъ същото — отивало на добре. „Ще помѣ въя нѣкоя година още“, мислеше си отчаянъ дѣдо Костадинъ, — „и ще пожитѣмъ нѣмѣтиятъ, петиментъ за човѣшки райка. Защо?“ — И въ мислитъ, и въ желанитъ, и въ новѣтъ си за по-добъръ и по-сносенъ животъ — той не мислѣше да ила по-далече отъ селото имотъ.

— Да бѣхъ си останѣлъ двайсетъ дѣкари земя, — съжеляваше той. — „Петко сѣ тѣхъ, и бѣзъ тѣхъ, щѣше да прекара... Наистина щѣше да остане само съ четиристотъ дѣкара, но тѣ сѣж още милионитъ врамо и хубавко да си живѣятъ... Но изъ, азъ ще си ида така.“

Да поиска още петъ шестъ дѣкара? Нѣма да даде Петко! Половинѣ лѣха нѣма да му даде, само дето ще дигатъ нива кавги и омрази. (Следва)

Сим. Радев

Строителите на Съвременна България

Националистичното движение в Румелия против Берлинския договор

VII

Европейската комисия за изработването на Органически Устав — Первотителският между руските делегати и европейските — Сър Дръмонд Уолф против руската окупация. — Народността в смислителна на руските власти в областта. — Всенародни прошения до комисията. — Бурни демонстрации в Ямбол и Сливен. — Устройството на автономията. — Масово съпротивление срещу правото на Турция да държи гарнизони в Източна Румелия. — Генерал Обручев с мисия от руския цар до султана и до българите в Пловдив. — Калпак на Алеко паша приветстван от населението като християнски символ.

О ж е с т о ч е н и е т о на т ъ л п а т а с е развива-ше между туй в формено изстъпление. Въз това време извик: „Да срутим стани!“ и всички се спуснаха да откъсват камъните. Най-сетне, към 11 часа, пристигна генерал Марков с казаците. Генералът помоли тълпата поне да остави Шмита да си отиде. „Не, чувах се гласове, искаме по-напред да му видим сурата!“ След дълги разисквания, в които Марков започна да губи търпение, реши се, от името на народа една делегация да се яви при Шмита и да му поднесе адрес.

Адресът гласеше: — П о н е ж е Вие се представител на една комисия, която е натоварена да върне турските власти в областта, невъзможно ни е да Ви повярим каситъ, повърени вече на избрани, от нас чиновници. Търбваше да ни дойдете на помощ в време на прочутият кланета, да ни покровителствувате против турското варварство, за да имате сега правото да искате каситъ. Въпреки това остър тон на протеста, смядането стана по много любезен начин. Депутатите се ржкват с Шмита и го пита за здравето му; сетне му заявя, че населението не е против неговата личност, а против мисията му. Току що бѣ си отишъл депутатът, вѣззоха една група жени, разрошавени, екзалтирани, говорещи всички отведнѣжъ. Шмидъ не ще да е разбрал много нѣщо отъ това, което тѣ сж му надумали. Женитѣ ми казаха, докладва-ше той сетне въ Пловдивъ, че сжмъ англичанинъ, пратенъ отъ султана да взема паритъ.

Видѣ ли тѣлпата, че Шмидъ не е страшния човѣкъ, който тя сѣ въобразила, или възбуждението ѣ се изпари естествено следъ като казацитѣ обуздаха нейната фурия? Подиръ пладне, Шмидъ можа безпрепятствено да излѣзе изъ обсаденото положение, въ което го бѣха поставили манифестантитѣ. Той потегли за Сливенъ.

Сливенъ бѣ тогава центъра на патриотическата агитация. Споменътъ отъ революционитѣ борби тукъ бѣ много живъ и гимнастическитѣ дружества възбуждаха краенъ ентузиазмъ. Голѣмата наранена душа на народа. (Следва)

ВАЖНО! ВАЖНО!
Модното шивашко ателие
ВЕНЕЦИЯ
на ГЕОРГИ Д. ДАИЛОВЪ
ул. „Охридъ“ № 4
По случай настъпването на сезона, изработвамъ най-елегантни костюми, задоволяващи най-изтънчения вкусъ на клиентъ. На ученици и студенти се прави отстъпка.

РАМАЗАНСКА ПИТА
Идете въ Табахната при майсторъ РИЗАТА, да ви даде рама анъ пите, но азъ-ки да Ви види, защото е майсторъ, самъ ги мѣси и пече, затова никой дума не може да каже. Има и хлѣбъ.
КЛОНЪ АПЕРИТИВЪ
„ЧУЧУЛИГАТА“
1 — 1679 — 2

Печат. „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“

ХРОНИКА ВЕСТИ отъ БЪЛГАРИЯ

Областния директоръ г. Казанлиевъ ще пристигне на 21 т. м. въ града ни, за да пристъпува на вѣнхидата и молебне, които ще се отслужатъ по случай патронния празникъ на полицията „Св. Архангелъ Михаилъ“.

Дежурна аптека: Денчевъ — ул. „Нишъ“, Грозевъ — подъ Военния клубъ, Тодоровъ — ул. „6й Септемврий“ и Менахемовъ — ул. „Преславъ“.

Безплатенъ тонфилмъ на тема „Какъ да се предпазимъ отъ комери и малария“ ще проектира д-ръ Сливенски, заедно съ практически указания, днесъ въ 6.30 ч. вечерта въ кино Глория паласъ. Входъ свободенъ за всички.

Съобщава се на всички собственици на автомобили, файтони, каруци, брички и пр., да носятъ съ себе си квитанцията, за платенъ пътенъ данѣкъ за 1935 и 1936 г., понеже предстои проверка по улицитѣ.

Всички кучета подлежатъ на регистрация отъ общинската ветеринарна власт. Ония, които още не сж регистрирали кучетата си, да сторятъ това незабавно, за да не бъдатъ глобявани.

ПРИСТИГНАХА ПОСЛЕДНИ МОДЕЛИ И ЦВѢТОВЕ ИТОННИ ШАПКИ „БОРСАЛИНО“ АНТИНА КАСА. МАГАЗИНА ИОНКОВЪ & ЖОЧЕВЪ.

Варненския Народен театръ ще представи тая вечеръ играната съ голѣми успѣхъ комедия изъ българския политически животъ — „Депутатътъ Тома Тонкинъ“. Цени популяри (отъ 6 до 25 лв.) Билети при касата на театъра. Начало точно въ 8 и пол. часа вечерта.

Като купувате сирене не забравяйте да проверите ценитъ и качествата на „Общъ подежъ“ ул. Габрово 23. тел. № 29-41. 2-0

Публикационното сдружение поканва всички питепродавци отъ града да се явятъ въ дружествената канцелария най-късно до края на този месецъ и да проверятъ отъ списѣтитъ, изпратени отъ данѣжното управление съ какъвъ патентовъ данѣкъ занятието сж обложени за 1936/37 г., като недоволнитъ ги обжалватъ съ ваявления чрезъ сдружението.

Лѣкаритѣ отъ гр. Варна се поканватъ да присѣтствуватъ на беседата на д-ръ Сливенски, придружена съ тонфилмъ на тема: „Какъ да се предпазимъ отъ комери и малария“, днесъ въ 6.30 часа вечерта въ кино Глория паласъ.

„Общъ подежъ“ на ул. Габрово 23. тел. 29-41 е изворъ, който залива цялия градъ съ млѣчни произведениа. Предпочитай отъ извора да пиешъ вода. 2-0

Пристигна днесъ на Варненското пристанище германскиятъ параходъ „Тройбургъ“. Той ще товари разни зърнени храни.

Производството и търговията

съ лозовъ материалъ. Какво трѣбва да знаятъ купувачитѣ на лозови прѣчки и пепиниристѣ.

Въ Държавенъ вестникъ бр. 202 отъ т. г. е публикуванъ новия правилникъ за контрола върху производството и търговията съ лозовъ материалъ. За да се избѣгнатъ нежелателни инциденти и отношения, Държавното Агрономство съобщава следното:

1. Амбулантната търговия съ лозовъ материалъ се забранява. Пепинириститѣ сами трѣбва да продаватъ произведениа материалъ или чрезъ свои посредници, снабдени съ нотариално заверени пълномощни. Еднакво трѣбва да внимаватъ и продавачитѣ и купувачитѣ.

2. Както дивачкитѣ, така и облагоустроенитѣ вкоренени лози сж подъ агрономиченъ контролъ. Разрешенитѣ за продажба лози по 25 в. снопче сж бждатъ непременно пломбирани и етикетирани съ сингови етикети върху които ще се отбѣлзва сорта. Материалъ безъ пломба и етикети не е доброкачественъ и продажбата на такъвъ е забранена.

3. Пренасянето на лозовъ материалъ отъ едно мѣсто на друго (селище) става само съ позволение, издадено отъ агрономството. Нарушителитѣ сж наказвани съ глоба.

4. Забранява се покупко-продажбата на лозовъ материалъ отъ сортове, чѣто засаждане не е позволено за района на Варненската околия. Купувачитѣ особено добре трѣбва да внимаватъ, за щото оу къмъ 1-ви априлъ 1937 г. ще се и-

Дребни вести

Една полякиня отъ Мариампуръ родила неотдавна четири деца наведнѣжъ. Интересно е да се отбележи, че преди две години същата тая жена родила тройка.

Парижкитѣ историци сж поставили за задача да установятъ коя е най-старата къща въ Парижъ. Оказало се, че това е една сграда на ул. „Геландъ“, недалечъ отъ Сорбона. Тая къща, макаръ и строена още презъ 1373 година, все още се намира въ добъръ състояние. Първоначално е служила като странноприемница за поклонници и обикновени пѣтници. Твърди се, че въ нея живѣла известно време и Св. Луция, на чѣто име по-късно къщата е била и наречена. Следъ като служила презъ течение на вѣковетъ за разни други цели, сегга тая къща отново е превърната въ странноприемница.

Тая година отъ България сж изнесени въ чужбина общо 861 вагони домати — 4.796.000 кгр.

Върши всеобщъ прегледъ на всички новозасадени лозя и лозитѣ съ непозволени сортове сж бждатъ изкоренявани, а на собственицитѣ съставяни актове.

Търговията съ лозовъ материалъ отъ сандѣкъ сжщо се забранява.

Агрономството моли лозаритѣ да сж взематъ добра бележка отъ горното, а пепинириститѣ приканя къмъ по-голяма осторожностъ и изпѣтление на правилника.

Варненска Популярна Банка — Варна

ПОКАНА

Управителниятъ съветъ на банката, съгласно чл. 31 отъ устава на сжщата, поканва гдѣ банковитѣ членове на ИЗВЪНРЕДНО ОБЩО СЪБРАНИЕ, което ще се състои на 29 ноември т. г. въ 8 часа въ Юнашкия салонъ, при следния

ДНЕВЕНЪ РЕДЪ:

1) Приемане новия проекто-правилникъ на посмъртната каса на членоветѣ при банката.

Ако събраието не се състои на 29 ноември, поради неявяване, поне половината отъ членоветѣ на банката сжщото се отлага, съгласно чл. 33 отъ банковия уставъ, за следния недѣленъ денъ — 6 декември, въ сжщия салонъ и часъ, и ще се счита за законно, колкото и членове да се явятъ.

Забележка: умоляватъ се банковитѣ членове да сж получатъ входнитѣ карти за участие на събраието, които ще се раздаватъ въ банката. Пълномощията ще трѣбва да сж заверѣти отъ членъ на управит. съветъ или отъ директора на банката.

Отпечатани проекто-правилници на посмъртната каса се раздаватъ отъ банката.

За Управит. съветъ на банката: подпредседателъ: (п) Б. Абджиевъ, секретаръ: (п) Хр. Теохаровъ.

Варна, 18 ноември 1936 г.

196 „Тайната на петербургския джелатинъ“

проговори графинята съ нажаленъ гласъ. Може би ще ми донесе щастие невинното, малкото създание. Може би изгледътъ на бедното, малкото сираче ще е възбуди състрадание у твоя гост-подаръ.

Лаура повдигна раменетѣ си и възрази сухо:

— Правете каквото знаете! Азъ зная, че г-нъ Кройцбургъ никакъ не може да търпи малки деца. Прави както намѣришъ за добро. Ако искате да вземете съ себе си малкото, недѣйте го оставя тука.

Когато говореше Лаура, тя си тури шапката, следъ това излѣзе, а Мария я последва съ детето си. Магазина на г-нъ Кройцбургъ не бѣ далече, намираще се въ най-близката улица.

Въ четири голѣми прозорци бѣха поставени за огледъ най-хубавитѣ дамски тоалети. Въ единъ прозорецъ се намираще една въсьмъчъна фигура естествена голѣмина, накинчена съ лѣскави бѣли вѣлазени дрехи, покрита съ було и съ миртовъ вѣнецъ на руситѣ си къдри. До нея бѣ изправена въ естествена голѣмина една въсьмъчъна кукла въ траурни дрехи съ черна шапка и дълго черно покривало. Тя държеше въ ржка единъ букетъ и изглеждала, като че ли желаше щастие на не-вѣстата.

Всички потрѣби отъ детски дрешки до смъртни дрехи се намираща въ магазинъ господинъ Кройцбургъ.

При входната врата стоеше единъ слуга съ лакейска дреха. Той посрещна Лаура съ многоинтименъ поздравъ и ѣ прошепна:

— Стариятъ днесъ е въ демонско настроение!

Библиотека „Варненски новини“

193

съ черна дреха. На нейния вратъ сѣтѣха червенитѣ корали, а по ушитѣ ѣ висѣха малки коралови обици. Тѣсната яка на дрехата ѣ бѣ сжщо тѣй обхваната съ коралова брошка.

— Вий сте болна — съжалително каза богато облѣчената дама на графиня Мария.

— Почакайте да ви взема детето, — продължи тя. Безъ да чака отговоръ отъ Мария, тя взе малката Александрина въ ржцетѣ си и ѣ поведе златния часовникъ, да си поиграе. Малкото момиче се заигра радостно съ часовника, а дамата съ погледъ къмъ пѣтната ѣ чанта ѣ запита:

— Навърно идете отъ далече?

— Отъ Русия, — каза Мария.

— Имате ли тука роднини? — разпитваше ѣ непознатата любопитно.

— Не, азъ съмъ самичка на този свѣтъ, — нажалено отговори Мария. Азъ търся квартира тука, но нѣмамъ нито паспортъ, нито пъкъ пари. Мисля, че мжно ще намѣря една стаячка.

— Разбирате ли нѣкаква работа — запита ѣ хубавата дама.

— Учила съмъ шивачество, — прошепна Мария, но вече 7 години на съмъ работила. Страхувамъ се, че много съмъ забравляла отъ работата.

— Скоро ще си намѣрите мѣсто, — утеши ѣ дамата, а следъ това си прошепна:

— Това магаре нѣма да дойде! Нѣма да бждѣ възнаградена, ако чакамъ тука още дълго време.

Следъ това каза на графинята:

— Съжалявамъ ви, азъ зная какво ще рече да

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Русия въ Европа и Германия на Изтокъ

(Продължение от 1-ва страница)

статии за Сталин и за неговата политика. От тогава Франция, Англия и още някои западно-европейски държави замислиха колективното браене на мира.

Това бяха държавите, които признаха напълно Съветите, влязоха въ разбирателство с тях и образуваха единен фронтъ въ Европа.

На другия фронтъ застанаха Германия и Италия. Тя и до сега сж враждебно настроени към Москва. Въ всяка реч, въ всяка статия, въ всеки редъ водачите на двете авторитарни страни не престават да зоват останала Европа на борба противъ болшевишкия призракъ. Въ това отношение особено непримирима е Германия. Съветска Русия е за Германия това, каквото е червената плащеница на тореадора за разгнѣвения бикъ.

Месеци наредъ Хитлеръ се мъчи да спечели Италия и Англия на своя страна, противъ Русия, месеци наредъ Германия работи за пълното изолитане на руската дипломация. Но нейните усилия не се увѣнчаха съ успѣхъ. Постигнатиятъ напоследъкъ политически, стопански и воененъ съюзъ не надхвърли границите на Германия, Италия и Австрия, даже и Полша не е окончателно спечелена, тя все още е между чука на германската агресивност и наковалнята на червената опасност, тя все още не може да прекрачи синора, разделящъ две политики. Напрезидна останала и увѣрената на Хитлеръ, отпратени към Англия, въ „Моята борба“: Германия е страна, която не разполага съ достатъчно земя, германската раса не може да разгъне широко своите възможности, защото е лишена отъ пазари и колони, но Германия и я увѣрва Англия, че нѣма намѣрени да придобие необходимите колонии за народното си развитие отъ Англия, тя иска само подкрепа на Англия и Италия въ походъ й на изтокъ. „Националните социалисти“ спиратъ непростанния нѣмски напоръ въ Европа къмъ югъ и западъ, и насочватъ погледи къмъ земи-

тъ на изтокъ, (изъ „Моята борба“).

Но Англия си остана тамъ, кждето и по-напредъ стоеше, т. е. на фронта на помирение, то по пътя на разбирателството. Затова пъкъ Италия и Австрия дадоха своето съгласие за единодействие съ Берлинъ. Явява се, обаче, въпросътъ: — Дали съдействието на Римъ и Виена ще бжде достатъчно гаранция за успѣха на германския планъ? И нѣма ли Германия да хвърли свѣта въ пламъците на една нова война?

Революционна Испания въ момента е арената, на която се срещатъ, кръстосватъ и сблъскватъ влиянията на Москва, Римъ и Берлинъ. Испанската кървава драма е която, като се иматъ предвидъ режисьорите, може да се предполага, че ще бжде поставена и на сцените въ останалите европейски страни. Борбата се почва отъ югъ, за да се пренесе, навѣрно на северъ и най-накрая да стигне до изтокъ.

Начелото на драмата бѣше опасно, развитието е доста тревожно дано краятъ донесе облекчение и спокойствие.

Бертонъ

Лотарията на Задругата не българските писатели-историчи ще се тегли безотложно на 22 ноември 1936 година. Всѣки билетъ вън отъ големите печалби въ пари и книги носи по изборъ (за 6 лева — цѣль билетъ — 12 лева книги) Билети въ агенция „Стрела“ и всички училища.

РЕФОРМЪ — РЕКОРДЪ
е единствената резервуарна ПЕРОДРЪЖКА съ НАЙ-ГОЛЪМЪ РЕЗЕРВУАРЪ отъ всички излезли до сега.
КНИЖАРИЦА „МЕРКУРИЙ“

Товарищъ — пиеса изъ съвременния животъ на руската емиграция въ Парижъ отъ Исаакъ Девалъ. ТОВАРИЩЪ ще се изнесе за първи пътъ на варненската сцена, събота 21 т. м. въ 8 и пол. часа вечерта.

Съ новите закони за селските и градски общини се бърза много

Най-напредъ ще бжде готовъ законъ за селските общини. — Къмо ще предвидятъ неговите постановления и кога ще бжде готовъ проектъ му. — Какво ще се вземе подъ внимание при редактиране новия законъ за градските общини

София 19. Съ изработването на новите закони на градските и селските общини се бърза много. Комисията, натоварена съ редактирането на тия два закона има всѣкидневно заседание. На комисията е додено нареждане да бжде готовъ най-напредъ законъ за селските общини.

Вчера комисията се занима съ редактирането на този последния законъ и днесъ или утре проектътъ ще бжде окончателно готовъ. Следъ това той ще бжде представенъ за одобрение отъ страна на м-ръ Красновски.

Въ новия законъ за селските общини ще бждатъ пред-

видени точно функциите на кметовете и кметските намѣстници, броя на избираемите общински съветници отъ централните и сѣстатни общини, назначаването на съветниците съ съветателенъ гласъ и пр. Законътъ за градските общини ще бжде готовъ идната седмица. При неговото редактиране комисията ще вземе подъ внимание всички материали които сж постъпили въ М-вото, както и последната резолюция на градските кметове.

Той законъ ще бжде приетъ отъ Мин. съветъ следъ замона за селските общини.

Вржчена на м-ръ Вълевъ 750 годишнината

резолюция на Работническия съюзъ.

София 19. М-рътъ на търговията Вълевъ вчера прие членовете отъ постоянното присѣствие на Работническия съюзъ, който му вржи резолюцията на пленарната сесия на съюза.

Относно отстраняването на съюзния секретаръ Божиновъ, м-ръ Вълевъ подчерта, че докато се произвежда ревизията отъ страна на М-вото на финансите, Божиновъ не ще заема длъжността си.

Днесъ въ съюза ще постъпи новиятъ секретаръ Иванчевъ.

Синътъ на Примо де Ривера оеждень въ Аликанте на смъртъ

Лондонъ 18. Съобщаватъ отъ Аликанте: — Синътъ на Примо де Ривера — Хозе Примо де Ривера бѣ оеждень на смъртъ, а братъ му Мигуелъ — на 30 год. затворъ.

Четете в. „Варненски новини“

отъ възстановено на Асеновци ще се отпразнува тържествено.

София 19. Преди няколко дни въ Пърново бѣ основанъ единъ комитетъ за отпразнуване 750 годишнината отъ възстановено на Асеновци презъ 1186 година и освободението на България отъ византийското иго.

Комитетътъ отправилъ покани до всички министри правителството да вземе всенародно участие въ чествуването на тая 750 годишнина.

Тържествата ще се устроятъ, поради нѣмане време презъ текущата година, презъ идната година.

Едно застрахователно дружество въ Копенхагенъ взело застраховка на стари моми. Ако нѣкоя застрахована девойка не успѣе да се ожени до 40 годишна възраст, получава доживотна пенсия. Ако ли се ожени преди тоя срокъ, всички внесени отъ нея суми оставатъ въ полза на застрахователното дружество.

Висшиятъ националенъ съветъ за тѣлесно възпитание започна днесъ заседанията си

София 19. Тая сутринъ започна заседанията с Висшиятъ националенъ съветъ за тѣлесното възпитание. Заседанията бѣха открити въ единъ отъ салоните на ученическото кино, подъ председателството на главния секретаръ на Просвѣтното м-во Вълбановъ.

Следъ приемане правилника за вътрешния редъ, заседанието на съвета бѣ вдигнато. Днесъ въ 5 часа следъ обѣдъ съветътъ ще продължи работата си по първата точка отъ дневния редъ — изработване програмата за тѣлесно възпитание, който ще се прилага задължително отъ всички съюзи, организации и клубове за тѣлесно възпитание въ страната.

Изявленията на Славейко Василевъ

— новия председател на запасните офицери Съветание на младостта на живота съ енергията на младежта. Първото заседание на новата централна съюзна управа

София 19. Новиятъ председател на Съюза на запасните офицери зап. полковникъ Славейко Василевъ заяви:

— Днесъ централното настоятелство ще има първото си редовно събрание, на което ще се занимае съ чисто организационни въпроси.

Г-нъ Василевъ добави:

— Знае се, че въ съюза на запасните офицери сж си дали среща младостта на живота и ентузиазма и енергията на младежта, защото на дѣсния франгъ на съюза стои високата фигура на патриарха на нашето доблестно войнство ген. Николаевъ. а на лѣвия флангъ — жинерадостниятъ образъ на най-младия подпоручикъ.

Между тяхъ се е наредилъ моралниятъ и умствениятъ на нашата героична нация,

Тукъ единъ до другъ сж се наредили бойните водачи на нашата интелектуална — професорлъкари, юристи, инженери, журналисти и наши заслужили общественици и всички люде на нашия културенъ животъ.

Целитъ и задачите, които преследва нашиятъ съюзъ, сж много добре известни на българското общество. Обществото върва на нашата организация и съ сампани следъ въка нейна проява. То желае и види въ нашиятъ редове ред дисциплина и искрено другарство.

Подъ каква форма ще се присъедини Италия

къмъ тайната германско-японска спогодба, още не може да се узнае. Римъ 19. Невъзможно е да се узнае отъ мѣрдаванетоъ източникъ подъ каква форма ще се присъедини Италия къмъ антикомюнистическия съюзъ, сключенъ между Германия и Япония.

Тукъшниятъ политически срѣди отдаватъ извънредно го-

лѣмо значение на тая спогодба и я следатъ съ голѣмо внимание. Подчертава се, че Италия поддържа сжщото становище, както Германия и Япония, по въпроса за комунистическата опасностъ

ТЪНЕНЪ СПОМЕНЪ

По случай 40 дни отъ смъртта на милия ни и непростимъ съпругъ, баща, свекъръ, дѣдо и сродникъ

Киро Христовъ Игнатовъ

ще се отслужи панихида на 21 т. м., събота въ 10 и пол. часа сутринта въ дома му на ул. „Царъ Асенъ“ № 32.

Поканватъ се всички роднини, приятели и близки да присѣствуватъ.

ОТЪ ОПЕЧАЛЕНИТЪ

Началникътъ на гарнизона

свикани на конференция въ София

Своишната вечеря

София 19. Вчера се откри въ М-вото на войната конференция на началниците на гарнизоните. За тая целъ въ столицата сж прасягнали всички началници на гарнизона.

Конференцията бѣ открита отъ м-ра на войната ген. Луковъ и вчера конференцията заседава презъ цѣлия денъ. Днесъ тя ще продължи работитъ си.

Снощи въ салона на Военния клубъ ген. Луковъ даде вечеря на началниците на гарнизона.

Печатница „Новина“ — Варна

Лѣвицата и дѣсницата

въ Франция насечени една срещу друга, поради смъртта на Салангро

Парижъ 19. Самоубийството на Салангро още отъ сега изправя насечени единъ срещу другъ лѣвицата и дѣсницата въ Франция.

До кжде ще достигне това ожесточение, още не може да се предвиди, но то положително ще допринесе много за засилване вътрешните мжчнотии, които и безъ това толкова измжчватъ Франция.

194 „Тайната на Петербургския джелатинъ“

Библиотека „Варненски новини“

195

бжде човѣкъ беденъ. Ако и на мене ако не ми бѣше домъчнѣло, нѣмаше да отида толкова далече. Цѣла година скитахъ. Изгубихъ куражъ и тръгнахъ по лошъ пътъ. Свободния животъ ми умръзна скоро, пъкъ при това имамъ и нещастие да бжде подъ полицейски надзоръ. Едно такова положение е ужасно. Напоследъкъ постъпихъ въ единъ шивашки магазинъ, съ половинъ цена, мога да докажа, че въ разстояние на цѣла година съмъ се хранила съ труда си, тогава се освободихъ отъ този ужасенъ надзоръ.

Мария още продължаваше да мълчи и затова тя продължи нататкъ;

— Моето име е Лаура Вернеръ. Азъ ви разказвахъ чистосърдечно моята история. Въ моята стая има достатъчно мѣсто за всички ни. Утре ще се съветваме по вече. Разбира се, може би не ще мога да ви услуга съ креватъ, но имамъ удобно канапе, а пъкъ за малката кукличка ще направя едно креватче въ кошницата за пране на хаяйката ми. Относително паспорта, не се грижете, азъ ще ви го доставя.

Въ думитъ на Лаура имаше голѣма искреностъ и откровеностъ, затова изоставената жена прие поканата, безъ да му мисли много. Лаура заведе графинята въ своята добре мобилирана стая, нагости я съ ядене и питие и следъ това й приготви леглото.

Мария бѣ таке уморена, че веднага заспа, сжщо и малката Александрина заспа спокойно. Мария се събуди едвамъ на сутринта, а по това време Лаура бѣше вече облѣчена и проговори:

— Току що искахъ да ви събудя, ще бжде добре, ако ме придружите до моя господаръ. Този старъ г-нъ може да ви даде работа.

Мария се облѣче бързо. Когато срещаше своята разкошна, тъмнокаштанява коса, Лаура се очуди много, защото не бѣ виждала такава хубава и прекрасна коса. Графинята привърши скоро съ своя простъ тоалетъ.

Когато се облѣче Мария, събуди се и малкото момиченце и прострѣ радостно ръце къмъ майка си. Мария изми малкото дете и го облѣче въ чиста дрешка, а Лаура му подаде една чашка, пълна съ млѣко и кеца:

— Нека закусимъ, докато пие млѣкото си Александрина. Ние не можемъ да останемъ тука за дълго време. Господарътъ ми се ядосва много, ако се закъснѣе петъ минути.

Когато двете бѣха готови за излизане, Мария взе малкото на ръце, а Лаура й каза уплашена:

— Вие не трѣбва да взимате и детето си? Ако ви види господаря, че имате малко дете, нѣма да ви даде никаква работа. Той ще се страхува, въ такъвъ случай, че не ще работите достатъчно. Оставете малкото тука, хазайката ще се грижи за него. Тя е добра и обича децата.

Хазайката се яви по искането на Лаура. Нейните ръкави бѣха запрети, изглеждаше доста разпадена и каза:

— Какво желаете? Днесъ съмъ заета съ пране. Време за приказки нѣма.

— Ще е необходимо половинъ часъ време за пазенето на тоза ангелче тука, — помоли я Лаура.

— Това не мога да сторя днесъ, макаръ и да желая много, — отговори хазайката. Оставете малкото на земята и нищо нѣма да се случи съ него. Съ тѣзе думи тя се отдалечи.

— Азъ не мога да оставя детето си само, —